Ч. 18. Середа 24 січня (6 лютого) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї, незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Найвисша престольна промова.

Вчера о 12-ій годині в полудне отворив Найясн. Пан торжественно сесию Ради державної. На принятє прибули до цїсарскої палати дуже численно зібрані посли до Ради державної і члени Палати панів, Архикнязї і члени дипльоматичного тїла. Промова відчитана Цїсарем дуже обширна, а єї зміст такий:

По коротких словах привитаня, Цїсар заповідає, що правительство сейчас предложить Раді державній ті розпорядженя, які з причини конечности мусїли бути видані без порозуміня з парляментом. Відтак заповідає промова, що скоро лиш настане поважнїйший мир, приступить правительство до тіснїйшого очеркненя теперішних постанов конституциї. Дальше вказує престольна промова на конечну потребу, аби адміністрация була цїлком свобідна від вливу внутрішних справ спірних. Спокійнїйші часи позволять також на зміну реґуляміну обрад Ради державної, для забезпеченя свободи нарад без нарушеня свободи слова і привилеїв послів. Також будуть Палаті предложені провізоричні розпорядженя, які мусїли бути видані для управильненя ходу справ державних в перших місяцях сего року.

Престольна промова зазначує дальше, що державними фондами господаровано дуже осторожно. Позаяк треба було робити великі видатки на дуже потрібні реформи, тому черпано з касових припасів і з біжучих державних доходів.

Дальше заповідає ся предложенє додаткових кредитів і зміну деяких податків для скріпленя і уздоровленя фінансів поодиноких коронних країв і предложеня для покінченя реґуляциї валюти.

Найвисша промова підносить відтак конечність удержаня конкуренцийної спосібности Австриї на сьвітових торгах. Правительство заключить вскорі більшу часть торговельних договорів, внесе предложеня дотикаючі підпираня промислу, предложеня о торговельній маринарцї, будові портів, закон против нечестної конкуренциї, о охоронї робітників і о дни працї, о обовязковім обезпеченю приватних урядників і занятих в промислї і торговли, закон мелїорацийний і закон о реформі торговлї збіжем. Також предложить правительство закон о рільничих стовариншенях і о будові босаньских зелїзниць.

Крім тих важних законів, прийде під обради палати закон о управильненю справи еміґрацийної, внесеня дотикаючі сотвореня якогось числа дешевих і здорових мешкань для убогого населеня і закон против пиянства.

Відтак згадує Найвисша промова про школи, сирітскі каси, закон о судах промислових, і пп. і переходить до вінішної ситуациї, та стверджує, що Австрия остає в найлїпших зносинах зі всїми заграничними державами.

До присутних послів звертає ся Найвисша промова такими словами:

Конституция, яку я надав з вільної волї Моїй Державі, повинна бути запорукою розвитку Моїх народів і дальше родити овочі, які видала. Фінанси держави доведені до взірцевого ладу. Горожаньскі свободи стануди на кріпких основах. Загальний стан просьвіти, завдяки орґанам шкільництва і помноженю наукових заведень, дійшов до радістного уровеня, котрий ще підніс ся завдяки інтелїґенциї Моєї армії. Сойми могли в рамах свого круга дїланя працювати з великим пожитком для народів. Благодатний вплив конституцийного устрою дав ся чути навіть в громадах.

Тим більшим болем наповнило Мене то що послїдна сесия Ради державної була безуспішна і безплідна.

Дуже богато важних справ, вимагаючих співдїланя Ради державної, не полагоджені, мимо того, що ті справи супротив инших держав повинні були бути ухвалені для добра Держави.

Богато справ потребуючих згоди Ради державної жде на полагодженє і звідси застій в цїлій Державі. До тих справ належать на пр. справа обезпеченя робітників на случай неспосібности до працї і на старість; дальше потрібна будова многих водних доріг в Державі; то справа дуже важна і вимагає богато жертв. Населенє, що платить податки, має право жадати, аби побіч виповненя своїх обовязків супротив Держави могло також старати ся о власну будучність і добро своїх родин.

Всї наміри стремлячі до материяльного і душевного розвитку в Державі остали безхосенними з причини национальних спорів. Досьвід виказав, що проби полагодженя тих спорів Правительством не довели до ніякого успіху, так що тепер управильненє язикової справи

---

11)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Блїде лице Джірдльстона почервонїло ся, а єго очи засьвітились гнївом. — Уважай, що говориш Езро. Єсть чей якась границя, до котрої я щось можу стерпіти від тебе, хоч зважаю добре на твоє оправдане роздразненє з причини катастрофи, яку я завинив.

Молодий мужчина здвигнув лиш плечима, а відтак став бубнити зяпятками об землю.

— У мене не один плян в голові — сказав купець — котрим можна би нашу справу привести до давного стану. Коби було лиш тілько гроший, щоби ми могли заспокоїти наших теперішних довжників, і так удержати ся верх води в сїм нещастю, а все проче якось зробить ся. Передовсім хочу тебе одно спитати, мій хлопче. Що ти думаєш о доньцї Джона Герстона?

— Нічого собі — відповів молодий мужчина, як би лиш на то, щоби збути ся відповіди.

— З неї добра дівчина, Езро — добра з кістьми та й богата до того, хоч єї гроші в порівнаню з єї честнотою значать менше в моїх очах.

Молодий Джірдльстон засьміяв ся глумливо. — Розуміє ся — сказав він нетерпеливо. — Ну, говори дальше — що з нею?

— Та нічо, Езро, лиш то, що нема такої другої дївчини на сьвітї, котру би я так радо хотів мати за невістку. Ти урвителю! Таже ти то чей знаєш, що тобі би то не трудно було — і старий, якось дивно жартуючи, штуркнув свого сина в бік своїми костистими пальцями.

— То тобі так здає ся! — сказав на то молодий та усьміхнув ся якось неконче радо.

— Отже видиш, то одна дорога, якою би ми могли видобути ся з наших клопотів. Она має 40.000 фунтів, а то більше як потреба, щоби уратувати фірму. А ти би ще й придбав собі хорошеньку жіночку.

— Таже єсть богато дївчат, з котрих бубн би хороші жіночки — сказав на то син. — Але я ще не маю охоти женити ся.

— Коли бо того треба конче — напирав батько.

— Красна конечність — відозвав ся Езра сердито. — Я маю звязати ся на цїле житє, а ти ужиєш всїх гроший на то, щоби направити свої дурницї. Дійстно, добрий подїл роботи!

— Таже наш інтерес так само твій як і мій. То лиш для тебе хосен вложити гроші в него, бо коли упаде, то ти будеш так само зруйнований як і я. Як гадаєш, чи ти би єї позискав, як би ти старав ся о то?

Езра лиш підкрутив собі вуси та подивив ся до зеркала, що висїло над коминком.

— Коли вже нема иншого способу, то менї здає ся, що я міг би ручити за успіх — сказав він — дівчина собі нїчого. Але ти кажеш, що у тебе більше плянів в голові. Скажиж, які? В найгіршім случаю згоджу ся на перший, але під тим услівєм, що буду сам один розпоряджати грішми.

— Розуміє ся — розуміє ся — сказав єго батько живо. — Добрий хлопчище з тебе. Кажеш, що як би все не удало ся, то ми могли би ще до того взяти ся. Я думаю поки-що затягнути таку позичку, яку лиш дасть ся, і так єї ужити, щоби з тих гроший був великий і скорий зиск.

— А як же думаєш то зробити? — спитав син недовірчиво.

— Я думаю — сказав на то Джон Джірдльстон, встаючи з торжественною міною і опираючись ліктями об коминок — я думаю зробити корнера в диямантах.

10.

Джон Джірдльстон оповістив той свій намір з такою повагою і рішучостию, що очевидно сподївав ся зробити тим синови велику несподїванку. Та й не помилив ся, бо молодий мужчина лиш вибалушив очи на него.

— Корнера в диямантах? — спитав він відтак.

— Таже ти чей знаєш, що то єсть корнер — став єму батько поясняти. — Скажім, що ти закупиш всю бавовну, або весь цукор на торзї, так, що все буде в твоїх руках, і ти будеш міг при продажи установляти свою цїну — то се називає ся корнер. Отже я хочу зробити такого корнера в диямантах.

— Та я чей знаю, що значить корнер — сказав Езра нетерпеливо. — Але як ти возь-

ви буде полишене законодатній дорозї. То дає запоруку успішного і тревалого вислїду. Моє правительство бачить в розвязаню в рівномірний спосіб язикової справи акт справедливости. Оно готове доложити всїх заходів, аби чим скорше довести до бажаного порозуміня і увільнити державу від тих великих прикростий, які суть наслїдком теперішного положеня, а так само Моє Правительство звертає повну увагу на потребу удержаня ненарушимою одноцїльність язика в деяких кругах адміністрациї; то давний і випробований устрій. Однако успішного вислїду нїколи не удасть ся осягнути, коли представительство народів буде бездїльне. Застій в парляментарній роботї може тї справи лиш проволїчи або цїлком убити.

Неменше велика шкода, яку робить застій парляментарної роботи коронним краям. Коли в будучности буде розходити ся о управильнене економічного відношеня обох половин Монархії, то буде лиш задачию Ради державної полагодити ту справу на вдоволенє обох сторін.

Мою печаливість жертвую для добра всїх Моїх народів; їх щастє наповняє Моє серце радостию. Єсть Моїм бажанєм, аби заволодїв спокій, котрий дав би можність Моїм народам успішно розвивати ся. Робіть, Панове, так, аби Монархія могла розвивати ся відповідно до потреб наших часів і хоронити ту стародавну по вітцях унаслїджену державу, котра дає опіку тільки народам.

Будьте приміром для пізнїйших поколїнь і старайте ся погодити ваші окремі бажаня з добром цїлої Держави. Надію ся і вірю, Панове, що ваша відвічальність посольска буде провідною звіздою у вашій роботї. Нехай же тій роботї благословить Всевишний.

Коли Найясн. Пан скінчив промову, роздав ся трикратно одушевлений оклик в честь Монарха.

По відчитаню промови Цїсар разом з цїлою дружиною вернув до комнат палати.

Новинки.

Львів дня 5 лютого 1901.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надїлив віцепрезидента краєвої Дирекциї скарбу дра Вит. Коритовского достоїньством тайного радника.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** ухвалила між иншими: Затвердити вибір Володим. Дольницкого на відпоручника ради міскої до окруженої ради шкільної в Золочеві: визначити управителя народної школи в Старім Самборі на представителя учительства в тамошній окружній радї шкільній: переміните однокляcову школу народну в Реклинци, жовківского повіта, на двоклясову, і такуж школу в Брідках, львівского повіта, на двоклятову; дальше іменувати суплєнтами: Рищ. Ординьского в III ґімназиї в Кракові, Стан. Рукера в Дрогобичи, Стан. Нампела в Ярославі, Людв. Срочиньского в Ряшеві, Володисл. Витвицкого в ґімназиї Франц Йосифа у Львові, Йос. Гасного в Дрогобичи, дра Стан. Кольора, Теод. Стаха і Ад. Ґуреского в Подгуржу. — Дальше ухвалила краєва рада шкільна перенести суплєнтів: Йосифа Бохневича з Тарнова до III ґімн. в Кракові, Франца Питля з III ґімн. в Кракові до Тарнова, Йос. Приспонского з Дрогобича до Ярослава, дра Макса Шенета з II до V ґімназиї у Львові, Андр. Стопка з Подгуржа до Стрия, Ант. Жубровского з ґімн. Франц Йосифа у Львові до Стрия, Йосифа Мадея з реальної школи в Станиславові до такої школи в Тернополи.

— **З Перемишля.** Дня 14 н. ст. лютого с. р. відбудуть ся загальні збори товариства „Народний Дім" в Перемишли в комнатах Руской Бесїди о 7-ій годинї вечером з слїдуючою програмою: 1) Справоздане заряду з рахунків і білянсу за адміністрацийний 1900 рік. 2) Справоздане комісиї ревізийної і єї внесеня на уділене зарядови абсолюториї. 3) Вибір 2 членів Ради надзираючої і 1 заступника. 4) Внесеня і інтерпеляциї. — Пригадує ся Вп. членам, що рішаючий голос має член, котрий зложив повний уділ перед 1 липня 1900 р.

— **Пригоди на зелїзници.** Коло двірця на Підзамчу у Львові, де шлях зелїзниці переходить через рампу, знайдено вчера пополудни, коли туди переїхав поїзд, малого хлопця з розбитою головою, вибитими кількома зубами, зі зломаною лївою ногою і многими ранами та синцями на голові. Показало ся, що то 11-лїтний син перекупки Янкель Штадлер. Як-раз коли переходив поїзд, хлопець перелїз через рампу і хотів перебічи через шлях, але машина ще его захопила і так страшно потовкла. — На стациї в Керешмези поїзд, їдучи до Львова, переїхав тамгого тиждня трилїтну дитину будника, котра з причини неосторожности родичів, переходила через шлях, в хвили, коли їхав поїзд. — На стациї в Станиславові, при пересуваню возів, забив віз пересувача Здановича, розтиснувши его на смерть.

— **Баль служби.** В Кракові відбув ся оногди баль служби. Над ранком посперечали ся якісь льокаї і счинили на сали велику біятику. Аж 25 поліцийнтів треба було, аби зробити порядок на сали.

Телеґрами.

Відень 5 лютого. Як доносять часописи, в теперішний хвили стоїть на першім місци кандидатура на президента палати гр. Феттера фон дер Лїліє. Віцепрезидентом палати має бути знов пос. Праде.

Відень 5 лютого. Др. Кербер конферував вчера з пос. Баєрлє, Кайзером і Дершатою в справі обсади президиї палати.

Віндзор 5 лютого. Вчера о годинї 3 по полудни перенесено домовину з тїлом королевої Вікториї, до Фроґморе, де его похоронено. За домовиною ішов король Едвард, нїмецкий цїсар і князї. Крім членів королївскої родини не було нїкого чужого при зложеню домовини до гробу.

Льоренцо Маркез 5 лютого. Портуґальці займили припаси муниции, які їм Бури віддали в Коматіпорті і перенесли їх на кораблї.

меш ся до того, щоби закупити всї диаманти? На то треба би тобі такого капіталу як у Ротшільда.

— Не так богато, як тобі здає ся, синоньку, бо на торзї нема великої маси диамантів. Копальнї в полудневій Африцї реґулюють цїну. Я мав той плян вже давно в голові і все добре розважив. Розуміє ся, що я би не старав ся закупити всї диаманти, які суть на торзї. Мала часть дала би такі зиски, що вистало би зовсїм піддержати фірму.

— Але коли ти дістанеш в свої руки лиш одну часть з того, що єсть, то як же зможеш відтак установляти цїни торгові? Будеш мусїв держати ся тої цїни, по якій будуть продавати другі купцї.

— Дуже добре! — сказав на то купець. — Але ти що не зовсїм знаєш мій плян. Ти ще его не добре порозумів. Я тобі зараз скажу.

Его син розпер ся байдужно на софі, а старий Джірдльстон стояв коло коминка і говорив поволи уважаючи на кожде слово.

— Диаманти, бачиш Езро, — говорив він, — то товар збитковий, котрого в одну пору нема богато на торзї, і они дуже приступні для всїлякого рода впливів. Цїна їх зміняє ся від часу до часу дуже значно. Якась дрібничка може їх цїну зменшити, але так само й піднести.

Я сам, коли ще був молодим займав ся трохи торговлею диамантів і так мав я нагоду пізнати, як їх цїна на торзї зміняє ся. Але єсть одно, що незмінно зменшає цїну диамантів — чутка, що десь в якійсь иншій части сьвіта відкрито нові копальнї. Скоро така чутка розійде ся, то цїна диамантів дуже спадає. Відкритє диамантів в середній Индиї перед недавним часом так знизило цїну, що они ще й до нинї не осягнули давної цїни. Подумайже собі, що розійшлась би така чутка, і що ми в такім часї умістили би значний капітал в тих каменях. Коли же би чутка о такім відкритю показала ся зовсїм безосновна, то цїна диамантів, які би ми мали, пішла би знову в гору і ми би могли продати їх за два або й три раз так велику суму, як той капітал, який би в них вложили. Розумієш тепер наслїдки такої подиї?

— Менї здає ся, що в тім всїм трохи за богато припусканя — сказав на то Езра. — А звідкиж ми можемо знати, що розійде ся така чутка, а хоч би й розійшла ся, то як ми можемо знати, що она покаже ся зовсїм безосновною.

— Як ми то можемо знати? — відозвав ся купець. — Річ дуже проста, — коли самі пустимо таку чутку; тогди чей будемо могли припускати, що она покаже ся зовсїм безосновною. А що, Езро? От видиш, що моя стара голова може ще щось видумати.

Езра видивив ся на батька дуже здивований. — Таже то не було би честно — сказав він. — Не знаю, чи навіть не треба би за то відповідати перед судом.

— Не честно! От, бачиш! Таже то лиш така купецка штучка. Я цїкавий, хто би міг нам то доказати. Я ще всего добре не обдумав — менї треба ще твоєї помочи — але то, що кажу, то мій плян лиш з грубшого. Пішлемо якогось чоловіка, на котрого зможемо спустити ся, десь в далекі краї, — приміром на Чімборасо або в Уральскі гори. Все одно куди, коби лиш в далекі неприступні сторони. Коли наш аґент туди прийде, то вишле нам справоздане, що відкрив диамантові поля. Можемо навіть коли би він то уважав за потрібне, закопати кілька необроблених камінців в землю, котрі він відтак викопає і так цїлій справі надасть вид правдивости. Розуміє ся, що ґазети мусять о тім богато писати. Він міг би один із своїх диамантів показати редакторови найблизшої ґазети. Поволи дійшла би звідтам вість та й хороший опис диамантових копалень, а звідси аж до Капляндy. Я тобі ручу, що в наслїдок того цїна диамантів значно би упала. Ми мусїли би тогди мати другого аґента в Капляндї і він мусїв всїх наших гроший ужити на то, щоби підчас переполоху закупити як найбільше диамантів. Відтак показало би ся, що цїлий алярм був фальшивий, цїна пішла би значно в гору і ми продали би за красну суму весь наш запас. Отсе значить у мене тайну спекуляцию диамантами. Фальшивого обчисленя при тім не може бути. Все так ясне і певне як в рахубі.

— То все дуже красно — сказав син задуманий. — Але я не маю тої певности, що то все удасть ся безусловно.

— Мусить удати ся. О скілько чоловік може наперед обчислити, то неможливо, щоби не удало ся. А не забувай ще й на то, що ми спекулюємо лиш чужими грішми. Ми самі не маємо нїчого до страченя.

— То ледви чи я забуду — сказав Езра гнївливо, пригадавши собі знову страти.

— Я числю на то, що без трудности роздобудемо яких сорок до пятьдесять тисячів фунтів. Ти знаєш, що моє імя має таке значінє в містї, як якої небудь иншої фірми. Майже через сорок лїт не впала на него анї одна пляма, анї одно підозрінє. Коли возьмемо ся зараз до наших плянів і умістимо гроші осторожно, то все ще може бути добре.

— Не маємо вибору — сказав на то молодий мужчина. — Мусимо сьміло брати ся на таку штуку. А ти вже вишукав собі того рода людий на аґентів? Нам треба би постарати ся о таких людий, котрі щось значать, бо тогди чутка розпущена ними, набрала би більшої ваги.

Джон Джірдльстон покивав на то сумнївно головою. — Якжеж можна би позискати до такого дїла людий, котрі мають якесь значінє?

— Нїчо лекшого — відповів Езра з цинічним усьміхом. — Я би міг призбирати в клюбі й кількапайцять таких бідаків, що дуже радо хотїли би заробити собі яким не будь способом сто або й двіста фунтів. То все що они плетуть о чести і так дальше єсть дуже крас-

Льондон 5 лютого. Кіченер доносить, що ґен. Френч жене перед собою Бурів в напрямі на всхід і забрав їм одну армату.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Читач з Ф.: 1) Шкода, що Ви не прочитали собі в новинках в Ч. 8 з 12 (25) січня, як можна дістати ся на курс писарский; там були подані услівя. Речинець до внесеня подань назначений до 15 с. м. а треба старати ся через Ради повітові, де иноді можна ще й дістати яку запомогу. — 2) То, що звичайно називаємо катаром легких, єсть катар тонесеньких проводів віддихових т. зв. дишиць т. є. тонесеньких і делікатних але еластичних рурочок, котрі розходять ся по легких і називають ся инакше бронхіями. Катар бронхіяльний може бути острий, котрий приходить нагло від перестуди, від студеної води, віддиханя в порохах і т. п. Хороба починає ся ослабленєм, болем голови в чолї, дрожею і горячкою, а відтак чути в грудях біль і приходить кашель. Катар такий минає досить борзо, коли віддихати однаково теплим і вохким воздухом, коли положити ся і вигріти ся, напити ся чаю, щоби спотити ся і т. п.; коли єсть великий біль і душить, то покласти на груди гірчичного тїста або папір Ріґольо (папір з гірчичним тїстом, купує ся в аптицї). Але все-таки найлїпше зараз зарадити ся лікаря, бо та хороба, іменно у дїтий і старих людий може статись небезпечною, або перейти в упертий, хронїчний катар бронхіяльний. — 3) Ґімнастику в компатї можна собі так само уладити як і на дворі, хто би мав до того окрему комнату і гроші на потрібні знаряди. Коли же того нема, то треба казати столяреви зробити т. зв. „бари" до перепоненя, а т. зв. „рек" уміститн межи одвірками дверий помежи двома комнатами. Розуміє ся, що на реку в дверох не можна робити всїх тих вправ, які робить ся на дворі. Межи дверми в горі можна також зашрубувати гаки на кільця ґімнастичні. До комнатної ґімнастики надають ся найлїпше т. зв. гантлї, а хто би хотів научити ся ними ґімнастикувати ся, що єсть дуже добре, то нехай собі купить німецку книжочку Kloss, das Hantelbüchel. — На послїдне питанє — другим разом. — **Теодора з Туд.:** 1) Красного, твердого і здорового тїла набирає дитина не від купаня, але від здорового і поживного корму. Купіль лиш посередно причиняє ся до того. Коли дитина ще так маленька, що потреба єї плекати, то найлїпше, як би єї сама мати, або бодай здорова мамка плекала. Колиж дитину треба взяти на фляшочку, то найлїпше надає ся до того не збиране коровяче молоко, при чім треба уважати, щоби мати молоко завсїгди від одної, здорової корови, але все-таки треба его справити. Взагалї малим дїтем треба давати як найбільше молока. По відлученю, котре повинно поступати поволи і постепенно, треба дитину годувати молоком з булкою (шкірка, не мякушка), телячим визбираним росолом, а слабо сильним дїтем варить ся також муку Нестля, котру купує ся в аптиках. Найбільше треба уважати на то, щоби дитина не попсувала собі жолудка, отже не давати нїчого такого, що могло би дитинї зашкодити. Коли би дитина була дуже бліда і малокровна, то давати їй соматози з зелїзом (купує ся в аптицї) після припису який єсть на коробцї. Соматозу (порошок) розпускає ся насамперед, в переваренїй, студеній водї в той спосіб, що на кілька ложочок води в склянцї сипле ся дрібку соматози і лишає ся, щоби сама розпустила ся, а відтак додає ся до молока або до росолу. Трошки старші дїти, котрі би мали т. зв. анґлїйску хоробу, котру пізнати зараз по тім, що дїти на руках і ніжках в кістках (котиках) дістають грубі обручки і коли сплять дуже потять ся особливо на голові, годує ся чистим, не збираним молоком, телячим росолом змішаним з молоком або й самим, здоровим скробаним мясом, добре посоленим і припеченим без масла, лиш так, щоби добре загріло і в серединї було ще сире, та яйцями на мягко і соматозою (може бути й без зелїза). Бараболь, мучних страв, солодких річий давати не вільно. Маленькі дїти при грудех треба купати що дня, а при тім уважати, щоби не застудити. Старші дїти купати бодай раз на тиждень в теплій водї. Дїти з анґлїйскою хоробою треба бодай два рази на тиждень купати в теплій водї, до котрої додає ся добру жменю морскої соли (в аптицї, кільо 60 сотиків). Старші, здорові дїти можуть вже все їсти, крім острих страв, корінних і занадто квасних (борщ чистий можна); дуже добрий єсть подушений горох перепущений через сито (т. зв. „піре") щоби не було лушинки. Кави і чаю не давати, хиба лиш дуже слабі, зато богато молока. Мід і яблока добрі; яблока їсти з хлїбом, не самі і найлїпше обібрані. Давати дїтем на спанє не лиш шкідливо і гріх, але просто злочин. Мала дитинка скоро здорова і під нею сухо та не сповнита тїсно, буде сама спати. Хто годує дитину маківками, допускає ся злочину, тим більшого і непростимого, коли то робить рідна мати. — **І. М. в Гор.:** О скілько ми могли зміркувати, то згадана Вами віденьска фірма продає разом з льосами також і промесу на льос кредитовий, а промеса має значінє лиш на одно тягненє. Коли би льос тогди виграв, в такім случаю, той, що має промесу, дістав би ту найку, яку пупив собі з промесою. Річ очевидна, що промесу, отже часть льосу, може банк дешевше продати, як цїлий льос. До того ще люди звичайно не розуміють значіня промеси і гадають, що купують цїлий льос, отже охотно купують єї. В той спосіб банки спекулюють на людску несьвідомість, а перед законом і перед своєю дуже податливою совістию заслоняють ся тим, що прецї той, хто купує, знає, а бодай повинен знати, що купує. Вашу попередну подяку передали ми тому для котрого була написана — то той сам, що дає Вам відповідь, отже за подяку рівнож дякуємо.— **Русин:** Сама практичність скаже Вам, що робити. Чей же в самім початку не будете зачинати спорів. Сама формальність ще Вам не відбере того чим єсте, а за то можете тим лїпше і щирійше сповняти свій обовязок, до котрого почуваєте ся. Правність Вашого питаня годї нам тут розбирати. Тим, бачите, найбільше грішимо, що кладемо за велику вагу на формальність а на саму суть річи забуваємо. — **Писар 37:** З 20-им роком і з укінченою школою народною можна подавати ся на курс писарский. Там учать устно і письменно, а а учать всего чого писареви потреба. А не забувайте, що по руски каже ся „уздібненє". — (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

не, але то не для їх щоденного житя. Ми би мусїли таким добре заплатити.

— Таким, кажеш!

— Нї, нам потреба лиш одного чоловіка.

— А той, що скуповуваби дияманти в копальнях.

— Чей же не схочеш бути так нерозважним і повірити наші гроші чужому чоловікови — сказав на то Езра. Нї, я поїду сам до копалень дияматів — значить ся, як буду міг спустити ся тут на тебе самого.

— Добре кажеш, Езро — сказав батько.— Я би й сам був то предложив, як би не то, що менї насунули ся на гадку невигоди і труди такої подорожі.

— Не варто нїчого зачинати, а відтак не скінчити — запримітив молодий мужчина. — А що до другого аґента, то я маю такого, що як-раз надає ся, майор Товія Клюттербук. То хитрий і зручний чоловік, а вічно в клопотах. Тамтого тиждня хотів позичити у мене гроший. При такій забавцї міг би здорово нажерти ся а єго товариске становище булоби нашому плянови дуже на руку. Я ручу за то, що він дуже радо на то згодить ся.

— Отже послухай ще трохи.

— Ну, то ще послухаю.

— Я дуже рад з нашої розмови — сказав старий купець. Менї то тяжко лежало на совісти, що я спекулював без твоєї відомости і і обманув тебе фальшивою книгою, вір менї. Тепер менї аж лекше, що я тобі то розповів.

— Не говорім о тім — відповів Езра коротко. — Мушу з тим погодити ся, бо не маю нїякої ради. Стало ся і годї змінити; але по моїй думцї, ти просто запропастив гроші.

— Вір менї, що я старав ся повести дїло як найлїпше. Добра слава нашої фірми єсть всїм для мене. Я цїле житє старав ся єї піддержувати, а як би она мала колись упасти, то бою ся, що й я упав би з нею. Але я готов все зробити, щоби не допустити до того.

— Як виджу, то від нас домагають ся премій — сказав Езра глянувши в отвертий лист на столї. — Що то такого, що анї один з тих кораблїв ще не затонув? То би нам помогло.

— Пс! Пс! — відозвав ся Джон Джірдльстон. — Говори тихо, коли говориш о таких річах.

— Я тебе не розумію — сказав Езра кидаючись. — Обезпечуєш уперто рік за роком за високо свої кораблї. Ось приміром „Леопард"; корабель той обезпечений що найменше на вдвоє так велику вартість як мав первістно. А відтак „Чорний Орел"; з ним, як менї здає ся, таке саме. А нїколи ще не було з ними нїякого нещастя, підчас коли з твоїх двох нових і необезпечених кораблїв, один другого затопив.

— То правда, але що на то порадиш? — відповів купець. — Они на скрізь зігнилі. Я вже від многих лїт нїчого на них не направляв. Скорше чи пізнїйше будуть мусїли іти під воду. Більше не можна нїчого зробити.

— Я би хотів, щоби они вже раз пішли під воду — замуркотів Езра і закляв до того. — Чому не скажеш старому Міґсови, щоби вивертів дїру або підпалив бочку з нафтою? Чорт бери! Таже так що дня роблять.

— Нї, Езро — сказав на то батько. — То вже нї! То що иншого лишити, нехай самі від себе затоплять ся, а що иншого казати комусь вивертїти дїру в кораблї. А до того ще Міґс мав би нас в своїх руках. То було би небезпечно.

— Як собі схочеш — сказав Езра з глумливим усьміхом. — Ти запхав нас обох в багно, отже й мусиш витягати. Я тобі лиш скажу, що в найгіршім случаю зроблю. Я оженю ся з Кеті Герстон, виступлю з фірми, а ти роби собі з твоїми вірителями що хочеш; я з своїми 40.000 фунтів уступлю ся.

Загрозивши так, взяв молодший спільник капелюх і вийшов з контори.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).